Napsal uživatel Slávka -vy-
Neděle, 19 Leden 2014 11:05

Ve středu 8. ledna 2014 v sedm večer vypukl už 70. večer věnovaný muzice a poezii, i tentokrát, jako ostatně většinou za sedm uplynulých let, pod taktovkou Jana Řepky (kdo má rád přesná čísla, koukne na www.openmic.eu). Pořad je inspirovaný programy v newyorské bohémské čtvrti Greenwich Village, založenými na principu otevřené scény - při open micu se u mikrofonu střídá v podstatě kdokoli, kdo přijde a chce vystoupit, zahrát, zazpívat, zarecitovat. Velmi podobně vymysleli a uvedli do života svůj Open Mic otcové zakladatelé, již jmenovaný (nejen) písničkář Jan Řepka a (nejen) hudební publicista Michal Bystrov. Ti dva se teď po letech opět sešli na jedné scéně, už ne Pod Vesuvem v Karlíně, ale v dejvické Kavárně POTRVÁ - a ten večírek stál za to. Jak říká jedna moje kolegyně, byl luxusní!

Ještě krátce před sedmou bylo pořád dost volných míst, pak se ale dveře netrhly a Tereza, která příchozí vítá u stolku s cédéčky a knížkami na prodej a rozdává jim tištěný program, měla plné ruce práce. A najednou nebylo v kavárně k hnutí! Program zahájil jako obvykle sám impresário **Jan Řepka**, tentokrát dokonce s kytarou na krku. Na stejný nápěv zazpíval svou verzi středověké Villonovy Balady o dámách doby minulé a
Žížalu
od Maniho Mattera, od téhož autora přidal ještě
Eskyma
a slib, že se dočkáme celého CD s jeho písničkami, a už vítal prvního hosta.
Nutno říct, že do jubilejního večera se nevešel blok pro "nenahlášené" vystupující, dramaturgie byla tentokrát opravdu výběrová. Povedlo se mi v ní vysledovat několik zajímavých souvislostí - třeba, že všichni vystupující se prezentovali cédéčkem nebo knížkou, že až na jediné číslo v programu, kdy zněla harmonika s cellem, byla v těch ostatních ke slyšení skvělá kytara, pokaždé v jiném stylu. Taky to, že hudebnice byly všechny štíhlé jako proutek, kdežto tři z pánů muzikantů patřili k těm prostorově výraznějším. A možná i to, že hodně účinkujících přišlo v tmavém, takže na černé scéně a bez blesku působí na fotkách trošičku jak z černého divadla.
První se objevil v Praze už nějaký rok žijící, ale po celé Evropě vystupující britský písničkář **Alasdair Bouch**
. Představil čtyři kousky ze svého nového alba

Third Time Lucky
, kam přetavil i svůj zážitek z jedné studené,

propršené noci v Irsku, kdy musel zůstat celou noc na ulici jako bezdomovec. Zazpíval ale taky o lásce či hříchu. Strhující zážitek. I **Adam Pavlíček** pořádá večery ve stylu open miců, jenže výlučně akustické, takže spíš asi closed mic. "
Mé písně nejsou veselé, zato jsou dlouhé
," uvedl se citátem a nabídl desku
Můžem dál hledět
. Nezapřel lásku ke klasické kytaře už tím, že zahrál i píseň věnovanou svému učiteli a jednu instrumentálku. Ochutnávka lákající k návštěvě čajovny U Božího mlýna v Salmovské ulici, kde se jeho open-mic.cz koná.

Čas před přestávkou patřil
Elišce Sýkorové
a ukázkám z její prvotiny
Vlaštovky
, při kterých její akordeon doprovázel violoncellista Vojtěch Nejedlý. Přivedla si taky hosta, sympatického Španěla Rubéna, který nejdřív četl anglicky ukázku ze své sbírky
Llave maestra
(Univerzální klíč) a pak zpíval v originále.

Po přestávce nastoupil
Michal Němec
bez Jablkoně, zato s éterickou zpěvačkou Maruškou Puttnerovou, a byl to mazec, Sentimentální Němec byl prostě vtipný, jedinečný a nepřekonatelný (k dostání bylo i novoučké stejnojmenné album).

Michal Bystrov
složil na úvod poklonu svému kolegovi vzpomínkou, že když s večery začínali, měli oba až dost prostoru pro svoje vlastní vystoupení, zato zdaleka ne tolik slavných hostů: "
To je všechno Honzova zásluha!
" Zpíval i recitoval, do veršů se mu vplétal Nezvalův
Edison
(Vítězslav píše) a taky promo nové sbírky
Sebevražda čápem
.

I můj oblíbený písničkář **Martin Rous** přinesl sotva vylíhlé cédéčko, ještě nekřtěňátko ***Bylo nebylo***
a s optimistickým výrazem přednesl dvě katastrofické novinky o červených mravencích, kteří ovládnou zemi a o atomovce, která na nás zrovna padá. Naštěstí přidal i něco o lásce.

Úplný závěr večera patřil svižnému bluegrassu. Kapela
Twisted Timber
zpívá většinou anglicky, protože jeden jejich zpěvák Matt Whitten je Američan. Ale autorka většiny repertoáru a zároveň mandolinistka Kristýna Zuzana Lišková některý svůj text občas přeloží i do češtiny. Partička byla bez banjisty, na výrazu jí to neubralo, zopákli si i pár známých kousků a přivedli svými vypilovanými sóly publikum do varu. Kvůli policejní hodině se končilo jen maličko po desáté, když viditelně spokojený impresário Jan Řepka nejdřív poděkoval účinkujícím a sponzorům, pozval všechny na příští Open Mic POTRVÁ #71 - a pak už to naposled rozbalili Twisťáci (i ti s sebou měli štos cédéček
Freeride of Our Lives
).